

NAPLÓ

TAKÁCS GÉZA: BEMUTATKOZOTT A NEMZETI PEDAGÓGUS KAR ELNÖKE

A Kar elnöke, Horváth Péter az Országos Szakmai Tanévnyitón a kormányzati és intézeti vezetők után kapott szót, szűken az ebédszünet előtt, és majdnem egyedül árválkodott már az asztal mögött, ezernél több kollégája színe előtt. Amúgy az előtte szólók mind nagy elismeréssel beszéltek róla. Az elnök úr, igaz, kormányzati öntőformában nyerte el a tisztségét, ellenben nem lett volna rossz, ha van annak valami jele, hogy önálló életre szánták, saját jogán az, aki, és nemcsak díszvendég.

Mindezt nézhettem volna másik szemüveggel is, hogy milyen hálásan fogadta a kiszállingózását restelkedve félbehagyó közönség a Kar elnökének ironikus, személyes hangütését, lám, milyen reményteli pillanat volt ez, csak hát aztán az a benyomásom keletkezett, hogy azt a beszédet, amit odahaza elpróbált a felesége előtt – a bevezetőjében utalt erre a családi jelenetre –, nem mondta el, rögtönözni kényszerítette a helyzet, első megszólalását, első jelentős közszereplését az akaratlan, protokolláris szimbolika nyilván befolyásolta, még ha a szavakat talán nem is változtatta meg. Ez joggal kelthetett (volna) némi zavart a jelenlevőkben is, de nem volt semmi kétség, hamarosan jön az ebédszünet. Horváth Péter szavai a felelősségről, a közösségről és a méltóságról egy gyors, kicsöngetés előtti diákfeleletként hatottak.

BOZSIK VIOLA: BEMUTATKOZOTT AZ ÚJ PEDAGÓGIAI SZEMLE AZ ELTE-N, AVAGY LÁTOGATÁS A ZÖLD VADONBAN

2014. szeptember 24-én Trencsényi László tanszékvezető egyetemi docens, a Magyar Pedagógiai Társaság ügyvezető elnöke¹ látta vendégül az Új Pedagógiai Szemle szerkesztőségét a *Beszélgetések a Zöld Vadonban* rendezénysorozat keretei között, az ELTE PPK Kazinczy utcai könyvtárában.¹ A Társaság meghívására szerzők, olvasók, doktorandusz hallgatók jöttek el, s jó hangulatú, élénk beszélgetés, vita bontakozott ki Trencsényi László pedagógiai helyzetjelentése és a szerkesztők bemutatkozása után, többek között a következőkről: figyelembe vehető-e a tudományos élet szereplőit szorongató publikálási kényszer egy folyóirat szerkesztése során? Miért nincs kapcsolat a neveléstudományi folyóiratok között? Hol tart a digitális megjelenés ügye? – hiszen ami nem hozzáférhető interneten, az nincs is. Mikor kerül sor a régi Szemle digitalizálására, hogy a kutatás mai feltételei szerint is hozzáférhetővé váljék? Milyen a jó pedagógiai írás, mekkora a szerkesztőség szabadsága a szerkesztésben?

Az utóbbi kérdésre egyszerű volt a válasz, a szerkesztőség a másfél évvel ezelőtt elfogadott stratégiája és értékrendje szerint dolgozhat. A többi válaszért pedig nap mint nap küzdenünk kell. Ami talán külön megemlíthető a szerkesztőség kéziratokkal kapcsolatos magatartásának jellemzőiképpen:

¹ A lap szerkesztőbizottságának évtizedeken át a tagja volt, s ma is tiszteletbeli tag.

az elbírálás alapvető szempontja, hogy érződik-e bennük a szerzői kíváncsiság a tárgy iránt, természetesen a választott műfajoknak megfelelően, melyek sokfélesége mellett a szerkesztőség elkötelezett. Hiszen a tudományos dolgozatoknak és a személyes, napló-szerű írásoknak egyaránt helye van a lapban.

A pedagógiai írások és a pedagógiai sajtó Eötvöstől napjainkig bekövetkezett minőségromlását felvázoló hallgatói hozzászólás jelezte, mennyire nagy a mindenkori szerkesztőség felelőssége, és a mérce is adott. A lapbemutató résztvevői inspirációt adtak a szerkesztőség további munkájához, hogy keresse a kapcsolatokat az olvasóival, adjon teret szakmai vitáknak, tegyen meg mindent a lap élővé tételére.

A meghívás apropóját az adta, hogy az ELTE Eötvös Pontban mostantól az egyes lapszámok megvásárolhatóak. Az összejövetel végén felvetődött, talán érdemes volna rendszeresen ÚPSZ lapbemutatót tartani a PPK könyvtárában.

TÓTH TERÉZ: SZÍNEK, HANGOK, MOZDULATOK – KOKAS KLÁRA ÉLŐ SZELLEMI HAGYATÉKA BUDAFOKON

Az idei nyári Kokas-tábor volt a legfrissebb élményanyaga annak a találkozóknak, amelyet szeptember végén a budafoki Rózsavölgyi Közösségi Házban Pállay József művésztanár és felesége, Németh Anikó, a Rózsakerteri Demjén István Református Általános Iskola pedagógusa vezetett. A közönség soraiban az iskola alsósi ülteik szüleikkel, de eljöttek az iskola vezetői is, valamint néhány érdeklődő pedagógus. A tábori történetek mellett szó esett a XXII. kerületben elért eredményekről, a további tervekről, illetve a Kokas Klára-féle komplex művészetpedagógia közoktatásbeli lehetőségeiről.

A Rózsakerteri Iskolában jelenleg négy Kokas-osztály van – minden alsós évfolyamon egy. Az ide járó gyerekek heti egy foglalkozáson énekelnek, elmélyült zenehallgatásban vesznek részt, csoportosan vagy egyénileg táncolnak, illetve képzőművészeti alkotómunkába merülnek. A foglalkozások vezetői Németh Anikó és Balogh Andrásné, a festőrajzoló munka Pállay József szakmai segítségével zajlik. Az órák végén a táncszólkát bemutatják, a képeket együtt nézegetik.

Mindennek a változatos iskolai munkának a folytatása, összefoglalása az ötnapos nyári tábor, ahová a gyerekek szüleikkel együtt érkeznek. Az idei, Tápon megrendezett táborról Pállay József kisfilmet forgatott, *Kalimba* címmel. Ebben láthatjuk, ahogy a gyerekek önmagukat, egymást és a zenét megélik – tánc-improvizációban, összekapcsolódó tekintetekben, vagy a szülőikkel közös, szabadtéri festésben.

A Kokas-pedagógia folyamat-szemléletű, és nem eredményorientált. A zene és a tánc az élmény médiuma és anyaga egyben. A képek a gyerekekben zajló lelki történések képei. Nem az értelem pallérozása itt a cél, hanem a lélek erősítése, az érzelmek szabad megélése. Az elismerés, dicséret szó, simogatás is ezt erősíti a gyerekekben, és nem az eredményeikért jár. A módszer 2012 óta a Nat része, alsó tagozaton *ajánlott koncepció*. A Rózsakerteri Iskolában minztaszerűen használják fel ezt a lehetőséget a teljes figyelem fejlesztésére, a kreativitás és a képességek kibontakoztatására – az öröm és az elfogadás jegyében. Ennek köszönhetően egy év alatt megduplázódott a szakkörre járó gyerekek száma. Beiratkozáskor elsőként mindig a Kokas-osztályok telnek be. Németh Anikóéknak hamarosan új, képzett oktatókra lesz szükségük, nyitnának a jó hírű kerületi óvodák felé is, ezen túl pedig transzfer-kutatásokat szorgalmaznak a Kokas-pedagógia társas kapcsolatok alakítására gyakorolt hatásának bizonyítására.